

DIDACTICA

XXII

ȘCOALA

DIPLOME

III

2018

Theodor Dinu

Școala de arte

Brașov

Înscrierea în sit, în acest caz, stă pe o prezență mută, masivă și grea a construcției. Radicalitatea prezenței ei, integritatea ei de structură și formă, ierarhia pe verticală a funcțiilor, în sfârșit, referința directă și fără echivoc la bazilica vicentiană sunt posibile forme de ocupare a locului. A sta simplu, fără nici o gesticulație explicită a integrării, misterioasa așezare *una lângă alta*, sugestia cultivării unei proximități mai subtile decât nu știu ce preluare, deci una a proximității iradiante a tectonicului, sunt aici prezente. De fapt, aici este vizibil drumul de la un anumit fel prea laborios și fastidios de lucru cu o preeminență la o unul direct, încrezător în puterea acaparatoare a orașului. Aici casa este un artefact, o utopie înțeleasă nu ca un non-loc ci ca o referință la un prim-loc incipient. O stupoare temporală.

Școala, așadar, este un gest tectonic cu totul, de la densitatea structurii descrescătoare pe verticală la una identică a funcțiilor: de la atelierele dense și grele jos, trecând prin sălile de curs, arhiva de lucrări și terminând cu marea sală a judecată (dar și sală a orașului) sub închiderea de sus.

Importantă ar mai fi încălcarea deliberată a dogmei structurale, stâlp rotund „izbit” de un zid, stâlpul devenit coloană, obscuritatea drumului *prin structură* până la deschiderea onorantă a sălii de sus.

